

Vid Mammas bår

Thyra Hermelin

Björkviks kyrka 14.5.55

Vår egen, högt älskade Mor har lämnat oss. När vi barn nu står vid hennes bår, är våra sinnen uppfyllda av den innerligaste tacksamhet för allt hon betytt för oss. Hela sin livsgärning har hon ägnat familjen och hemmet. Hon gjorde allt för att vi skulle få uppleva en harmonisk barndom i ett lyckligt hem, där leken hade sin tid och plikten sin. Genom föredöme och fostran ville hon lära oss att som riktlinjer för vår levnad välja rätt och sanning, ödmjukhet och hjälpsamhet och grundtonen i Mammas hela livsinställning har varit en varm förtröstan på Gud och på Hans hjälp. När sjukdomen kom och hon kunde skönja tidens strand, förlorade hon inte heller modet, utan överlämnade sig trosvisst i Hans händer efter ett långt och verksamt liv i det godas tjänst.

Vad kan vi barn göra annat än att efter bästa förmåga söka följa de levnadsregler vår älskade Moder har givit oss? Vi känna vår begränsning då det gällt att vidarebefordra dessa ideal till våra barn och efterkommande eller att i gärning söka verka för deras spridning i vår närmaste omgivning. Men vi måste taga detta som en uppgift - som vår Moders sista vilja.

Tack kära Mamma för allt Du givit oss. Frid över Ditt minne. Det skall leva.

Elias

Vid Mammans bår. Thyra Hermelina
Björkviks + 14.5.55

Vår egen, högt älskade Mor har
lämnat oss! När vi bara nu
står vid hennes bår, är våra
sinnen uppfyllda av den innerligaste
tacksamhet för allt hon begett för
oss. Hela sin livsgärning har hon
ägnat familjen och hemmet.
Hon gjorde allt för att vi skulle få
uppleva en harmonisk barndom
i ett lyckligt hem, där leken hade
sin tid och plikten sin. Genom före-
döme och förtroende ville hon lära
oss att vara riktiga för vår
levnad välja rätt och sannhet,
ödmjukhet och hjälpsamhet.
och grundtonen i Mammans hela
livsställning har varit en varm
förhållning på Gud och på hans hjälp.

När sjukdomen kom och hon kunde
shönja videns spand, förlorade hon
inkaheller modet, utan överlämnade
sig försvinst i Haus händer. efter
ett långt och verksamt liv i det
godes tjänst.

Vad kan vi barn göra annat än
att efter bästa förmåga söka följa
de levnadsregler vår älskade
Moder har givit oss? Vi hämnar
vår begravning då det gäller att
vidare befräda detta ideal till
våra barn och efterkommande eller
att i gärning söka verka för deras
spridning i vår närmaste omgivning.
Men vi märk nog detta och en
uppgift - som vår Moders sista vilja.
Tack kära Mamma för allt
du givit oss. ~~Det~~
Frid över Ditt minne. (Skall leva!

Elias.

Thyra Hermelin

70 år.

Den som skriver detta hade förra året tillfälle att i sällskap med en barndoms-
än besöka det vid stranden av Yngarn i
Södermanland underbart vackert belägna
Marieberg. När vi åkte därifrån, yttrade
min vän:

— Märkvärdigt, vad de där två kom-
plettera varann.

De där två det var frih. Ernst Her-
melin och hans maka Thyra Hermelin,
född grevinna Mörner.

"Friherrinnan på Marieberg" fyller 70
år den 19 november. Det är något tra-
giskt, att den vackra gården nyss här-
jats av en eldsvåda. När Thyra Herme-
lin var ung och nästan nygift, en novem-
berdag 1894, brann Mariebergs corps de
logis, där hon själv växt upp — hennes
föräldrar Carl och Sally Mörner hade ägt
gården i många år. En tid hörde även
det närbelägna Hovsta till släkten Mör-
ner, men denna urgamla och anrika gård
lades på 1870-talet, sedan Carl Mörner
slutat sitt korta men verksamma liv.

Frih. Ernst Hermelin är känd över
hela landet såsom jordbrukare och träd-
gårdsodlare men även såsom hembygds-
vän och fornforskare. Hans maka är
också känd i vida kretsar som en första
klassens husmor, som själv deltar i ar-
betet i hemmet, som en förtjusande vär-
dinna och framför allt såsom en själs-
fin och hjärtgod människa.

Thyra Hermelin är själv ett barn av
den bygd, där hon alltså är bosatt:
hon föddes nämligen vid Hovsta, när hen-
nes far ägde denna gård. Hon deltar
alltjämt i religiöst och kulturellt arbete
i Björkvik.

V. V.—ll.

Thyra Hermelin †. Friherrinnan Thyra
Hermelin, född Mörner, Björkvik, avled
i måndags, 84 år gammal.

Hon var Björk-
viksbarn, född på
Hovsta, som i likhet
med Marieberg äg-
des av hennes för-
äldrar greve Carl
Mörner och hans
maka, dotter till
den kände veten-
skapsmannen Elias
Fries. Med friherre
Ernst Hermelin in-
gick hon äktenskap
1893. Föga har hon
synts utåt, ty hennes offentliga verksam-
het har mest inskränkts till de kulturella
strävandena i hemsocknen, men att hon
där varit synnerligen verksam vid ma-
kens sida är välbekant. Närmast sör-
jes hon av make, barn, barnbarn, barn-
barns barn och syskon.

Dödsfall

Thyra Hermelin. Friherrinnan
Thyra Hermelin, maka till fri-
herre Ernst M. Hermelin, Marie-
berg, Björkvik, har avlidit i en
ålder av 84 år. Sin makes kul-
turella intressen och ideella strä-
vanden har friherrinnan Herme-
lin delat, inte minst omsorgen
om hembygden och hemslöjden.
För hela bygden har hon spelat
en framstående roll. Hon har
också verksamt arbetat inom
kyrkliga syföreningen och Röda
korset.

Friherrinnan Hermelin efter-
lämnar förutom sin äldrige ma-
ke söner Elias, bergsingenjör,
Eskilstuna, Olof, som nu brukar
Marieberg och äger Östra Kull-
torp i Björkvik, och Sven, träd-
gårdsarkitekt i Stockholm, dött-
rarna Birgit, maka till godsäga-
ren friherre Per Bråkenhielm,
Skirö i Småland, och Karin, Ma-
rieberg, jämte barnbarn och
barnbarnsbarn.

Min älskade maka,
vår kära moder

Friherrinnan

Thyra Hermelin

f. Mörner

* 19/11 1870

† 9/5 1955

har lämnat oss, innerligt saknad
och i ljost och tacksamt
minne bevarad.

ERNST

Elias och Inez

Olof och Ester

Sven och Kerstin

Birgitta och Per

Karin

Barnbarn

Barnbarnsbarn

Syskon, övriga släktingar

och många vänner

Sv. ps. 433

Jordfästningen äger rum i Björk-
viks kyrka lördagen den 14 maj
kl. 15.00.

Diamantbröllop

— Diamantbröllop firades på
tisdagen på Marieberg i Björk-
vik av godsägaren friherre E. M.
Hermelin och hans maka Thyra,
f. grevinna Mörner af Morlanda.
Vid en lunch för ett 40-tal in-
bjudna hyllades diamantbrudparet
dels av barn, barnbarn och barn-
barnsbarn, dels av bl. a. landshöv-
ding Bo Hammarskjöld, dr Nils
Kleen och kyrkoherde Erik Norr-
man, vilka gav uttryck åt länets,

bygdens och vännernas uppskatt-
ning av värdfolkets rika gärning
och goda föredöme.

Resumé av kyrkoherde Erik Norrmans griftetal vid friherrinnan
Thyra Hermelins jordfästning i Björkviks kyrka den 14 maj 1955.

Saliga äro de människor, som i Dig hava sin starkhet, de vilkas håg står till Dina vägar. När de vandra genom tåredalen, göra de den rik på källor, och höstregnet höljer den med välsig-nelse. De gå från kraft till kraft. Så träda de fram inför Gud på Sion. Dav.ps. 84:6-8.

Det första minnet, som jag har av den nu hädangångna friher-rinnan Thyra Hermelin, ligger tjugufem år tillbaka i tiden. Vad jag särskilt minns från den angenäma aftonen på Marieberg, är att hon berättade så mycket om vad hon och hennes make hade upplevat på en resa de hade företagit i Norrland. Detta intresse för att se nya trakter, träffa nya människor med nya seder följde med än-da till slutet. Ännu under det sista året planerade friherrinnan för de resor, som hon ville företaga, glömsk av att krafterna in-te skulle räcka till.

Orsaken till denna längtan bottnade inte i längtan bort från hemmet. Där var hennes fasta punkt i tillvaron. Där var hon fast rotad, och hon ägde ett levande intresse för hemmets skötsel och för allt det vackra i hem och trädgård vid Marieberg. Hennes längtan närdes av hennes levande intresse för livet och människor-na. Detta intresse för både nu levande och för framfarna tiders människor var enormt, och hon räckte till för så mycket och för så många. Hennes rika, varma hjärta hade rum för oss alla. Och ~~nn~~ hon blev aldrig mätt på att lära känna livet och tillvaron. Där-för var det så betecknande, att när jag en nyårsafton för en del år sedan talat om "Min bästa resa" och därvid sökt framhålla, att resan genom livet är den bästa resa vi kan göra, så visade fri-herrinnan Hermelin ett stort intresse för vad som hade blivit sagt. Det var något, som hon kände igen sig själv i.

På samma gång som hon intresserade sig för mångahanda ting, hade hon blicken riktad mot målet. Hon var en pilgrim här i värld-en. Hennes håg stoå till Herrens vägar. Hon hade sin glädje i

På samma gång som hon intresserade sig för mångahanda ting, hade hon blicken riktad mot målet. Hon var en pilgrim här i värld-en. Hennes håg stoå till Herrens vägar. Hon hade sin glädje i Herrens gårdar, och hon hade en levande religiös känsla, som fann sig väl tillrätta i kyrkans gudstjänstformer. Från barndo-men var hon förtrogen med sådana tongångar, som funnit sitt ut-tryck i den psalm vi sjungit här i dag (579). Här i Herrens tem-pelgårdar hämtade hon ny kraft, och så blev hon ~~xx~~ många till

kraft. För den egna familjen först och främst. Hon satte sin prägel på det hemtrevna Marieberg. Men hon räckte också till för församlingen och bygden. Så var hon en självskriven ledare i kyrkliga syföreningen, i arbete för hemmens vård och för hembygdsintressena, som hon delade med sin make.

Nu har hon fått sluta sina dagar, så säger vi, när vi tänker på det rent yttre. Men i tron vågar vi säga, att hon nu fått göra den allra bästa resan - resan hem.